

Bergen 10. Noobr. 1904

Kære Edward!

Det skulle bli for galt! Der blir ingen Stund i Re byenne og derfor har Du mig sin her paa Kontoret. Men der er intet Kontorffis. Jeg lukker af for Kontorbankerne og vil have en Stund i Sted med Dig. Marie sidder foran mig med Ryggen til mig, saa flittig og energisk som hun er, og aner ikke, at jeg læge mig en Udflugt, som hun dog selv skal paa vara med paa om en Stund. Ja det er travle Tider. Maskineriet arbejder Slag i Slag med stor Precision og maa ikke stoppe op paa et eneste Punkt. Derfor er vi saa hindret. Men det har dog sin store Glæde, dette Arbeide, som skider saa raskt og flint. fremover. V. Kommandøren er nu meget elskovdig og hyggelig mod mig, og jeg har al Grund til at være vel fornøiet i min daglig Omgang. Efter længere Tids Tilbed i Drejehøvningen har jeg ogsaa i de sidste Uger haft en Del Arbeide i den Retning ogsaa, og desuden endel Justitsager, saa Du skjønner nok, at jeg har været stærkt optaget. Fra Ugens Hverdage har jeg derfor ikke andet at melde, end at Formast Klungen og Majors frisk og glad har sin daglig Tur til og fra Byen. Kan det saa være bedre? Søndag havde vi Bakkens Lasse til en liden Trekost paa Vassel for Kl. 1 til 4. Han skulde nemlig synges om Eftermiddag. Jeg synes han er kommet sig snart. Hendes Personlighed er jo lang, friere og mere udviklet.

end fort, jeg tørte hende, og hun er rigtig god og elsk-
vordig. Jeg synes, det er godt gjort og rober et ægte
og godt Naturtal, at komme saa sundt og fast i Tifken
ud af alle de Opleselser, hun har gennemgaaet. Hendes
Mund var sandtels elskvordig, en fin, kultiveret Mund,
som vi alle kunne saa godt. Hun var ikke det
mindste blåstet eller à la Bohème. Det glæder mig
inderlig for Rokkens Skyld, at hun synes at have
gjort et saa godt Valg. -- Jeg har ikke skrevet til
Dig, siden Harmoniens Koncert. Jeg er enig med
Dig i, at det er en stor Misforståelse at sætte
"Aida" op paa Programmet. Det passer jo slet
ikke for Koncertsalen, det hele Apparat, og mindre
for vor lille Logeal. Jeg haaber, at Daning, naar
Jung gør et bedre Valg. Det er ogsaa galt, at
han ikke først søgte Raad blandt vante, dyg-
tig Medlemmer. Han fik handle paa eget Ansvar
som ^{advertise} han vilde, og Følgen er, at han fik et tal-
rikt Kør, men - vi hørte ikke saa stort af det.
Dog dette jaar (vi haaber, han kan saa bedre
med Grøntke, men det er vel tvivlsomt nok), hvor-
vidt han foretar den grundig Indvielse fra
først af. Jeg savner i høj Grad Schjotts Sø-
copper og Kneft. Men jeg siger, som gamle
Racines Hov sagde: "Ni fear us se". Forinden
Schjankowskys "Symphonie italienne" blev offentlig Ouverture
"Kantat" af V. G. Bach, som overraskede mig
i høj Grad. Det var rent mærkelig at tænke

sig den skrevet af en Tan af gamle Sebastian Bach, saa
moderne klar, den. Der var mange vakre Ting i den og
den interesserede meget. — Det nyeste Lyt er, at Værk-
ren er kommen, — se hvor hvid den lyser! Saaen
ligejge skinnende paa huen Kvind, og Julesussene
ridder altes rigten som levende gule Kryster i
Bærken udenfor Spektakvindet, hvor de plejer at
gaa sit Korn. — Jeg gratulerer Dig med alle de vel
overstaaede Konserter, og maa sige, at Du er
kær, som klarer Dig saa godt. Thi det er jo ikke
noget liden Gave for Dine Kræfter. — Det er bleven
fortalt, at Du skal til London nå, er det saa?
— Just Bing har haft en kjedelig Anspolemik med Hal-
vman Christophersen i Anledning af sidstnevntes Kritik
over hans Dag. Min Mening er nu, at Just ikke
burde indlade sig paa at skrive mod Kritikken
af hans egen Dag. Det er nemlig ikke den snille,
fine Just Bings Sag at føre Kaerden. Han gjør
det — velop paa Grund af, at han er saa-jeg kan
nøsten sige barnelig-god, — paa en saadan ubehø-
rig Maade, at den anden bare rammer desto haer-
dere. Og det er for Lyrd paa Bing. Han er for god
til det. — Minni er ikke frisk, men herom har
vel Marie skrevet, — vi forer hoabe det snart retter
sig. — Tony kunde desværre ikke komme Lørdag, men
Jeg tror, him vilde have gladet sig, om him
kunde have været med. — Jeg har haft en
stor Glæde, nemlig at gaa Fars Billed brovidfor-

strevet af Fotograf Bergin. Det er bleven overmaade
vellykket og er smukt og fint udført. - Udgaaende
Længere mine kan jeg nu sige Dig, at jeg har opgivet
Tanken paa at slippe nogen af dem ud i
Verden. Det er nok det sundeste at lade
dem blive hvor de er. I saa, nu kaldes jeg
dit Kontorpløerne, derfor Farvel og Tak for
denne lille Skind. Marie hilser Dig og
Mina inderligt, ligesaa

Di

Strantz?